

sa. Dacă AEM nu a aplicat o reevaluare a subcriteriilor, aceasta ar fi trebuit să conducă direct la anularea deciziei atacate din cauza motivării insuficiente în condițiile în care faptul că „nu este evident” ce fel de criterii au fost utilizate este parte a obligației de motivare.

3. În ceea ce privește politica de mediu, se susține că Tribunalul a greșit atunci când a considerat că un criteriu de atribuire redactat în termeni atât de generali este îndeplinit prin simpla certificare a depunerii care este numai unul dintre mijloacele de probă. De asemenea, Tribunalul a greșit și atunci când nu a ținut seama de faptul că politica de mediu nu poate fi examinată decât în faza de selecție.
4. Tribunalul a considerat că AEM nu a încălcat articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și articolul 149 alineatul (2) din Normele de aplicare prin necomunicarea întregului raport de evaluare ofertanților care au depus o cerere în acest sens pentru a putea să aprecieze motivele respingerii ofertelor lor.
5. În plus, raționamentul Tribunalului, pe lângă faptul că este eronat, este contrar nu numai obligației generale și preexistente de motivare, ci și Tratatului de la Lisabona care conferă Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor, în special articolului 41 din aceasta.
6. În sfârșit, recurența susține că hotărârea atacată nu numai că nu a motivat suficient respingerea motivelor privind eroarea vădită de apreciere, dar nici măcar nu le-a examinat în mod individual.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-466/10)

(2010/C 317/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin recurgerea la procedura de negociere, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru gestionarea deșeurilor medicale periculoase de natură infecțioasă (RMP-CI) care provin din spitalele care se află în competența primei Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis (prima direcție sanitară din regiunea Attica), Republica Elenă a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 din Directiva 2004/18, în măsura în care nu sunt îndeplinite condițiile niciuneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 31 din directivă și, în special, condițiile prevăzute la articolul 31 alineatul (1) litera (c) care justifică derogarea de la norma generală și recurgerea la procedura excepțională prevăzută la articolul în discuție;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În urma unei plângeri care i-a parvenit, Comisia Europeană a desfășurat o investigație cu privire la invitația formulată de Comisia pentru prestarea serviciilor sanitare având ca obiect participarea la o cerere de ofertă prin procedura de negociere, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, privind gestionarea deșeurilor medicale periculoase de natură infecțioasă (RMP-CI) care provin din spitalele care se află în competența primei Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis.
2. Comisia amintește că în regulă generală se impune publicarea unui anunț de participare care să cuprindă condiții bine definite și clare și că procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare este admisă doar în mod excepțional, în cazurile foarte specifice definite la articolele 30 și 31 din Directiva 2004/18 și care trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, în timp ce sarcina probei privind existența reală a împrejurărilor extraordinare care justifică derogarea revine persoanei care invocă dispozițiile în discuție.
3. În consecință, Comisia consideră că din invitația respectivă rezultă clar că, deși autoritatea contractantă a recurs la procedura excepțională prevăzută la articolul 31 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/18, aceasta nu a dovedit că au fost îndeplinite condițiile prevăzute de această dispoziție care justifică recurgerea la procedura menționată.
4. În opinia Comisiei, autoritatea contractantă, prin faptul că a recurs la o procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 din directiva menționată, în măsura în care nu sunt îndeplinite condițiile niciuneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 31 din directivă și, în special, condițiile prevăzute la articolul 31 alineatul (1) litera (c) care justifică derogarea de la norma generală și recurgerea la procedura excepțională prevăzută la articolul menționat.